

หน่วยที่13 องค์การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

บทบาทของผู้เกี่ยวข้องในเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

1. บทบาทของผู้บริหารระดับสูง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ รองประธานบริหารและประธานบริหารของโรงงาน บทบาทคือการเป็นผู้นำ ผู้สนับสนุน และติดตามผลการดำเนินงานให้เกิดงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขึ้นในโรงงาน

2. บทบาทของผู้บริหารระดับกลาง คือผู้จัดการในฝ่ายต่างๆ ที่มีใช้ฝ่ายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย แสดงบทบาทให้บุคคลในฝ่ายของตนเองปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัย วิธีการทำงาน ติดตามผลการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตรวจสอบสถานที่ทำงานว่าและการปฏิบัติตนของผู้ปฏิบัติงานว่ามีความปลอดภัยในการทำงานหรือไม่ อย่างไร

3. บทบาทของนักอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและผู้บริหารหน่วยงานฝ่ายความปลอดภัย

1) บทบาทของนักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย บทบาท ประสานงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยระหว่างผู้บริหารกับหัวหน้างานและลูกจ้าง และระหว่างฝ่ายความปลอดภัย/คณะกรรมการความปลอดภัยกับฝ่ายต่างๆ ในโรงงานและอีกบทบาทในฐานะนักวิชาการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่จะเป็นผู้ให้คำแนะนำ(Adviser) ผู้ให้คำปรึกษา(Consultant) ผู้ตรวจประเมิน (Auditor) และผู้ประเมินผลงาน (Evaluator)

2) บทบาทของผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย Heary Minberg ได้เสนอพื้นฐานผู้บริหารมี 3 ด้าน 10 บทบาท

- ด้านบุคคล บทบาท การเป็นตัวแทนฝ่าย การประสานงาน การเป็นผู้นำ
- ด้านข้อมูลข่าวสาร บทบาท การเฝ้าระวัง การเผยแพร่ข่าวสาร โฆษก
- ด้านการตัดสินใจ ผู้ประกอบการ เปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน ผู้จัดการอุปสรรค ผู้จัดการทรัพยากร ผู้จัดการ

4. บทบาทของหัวหน้างาน เป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากทั้งในงานการผลิตและงานความปลอดภัย ทั้งนี้เพราะหัวหน้างานเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับคนงานมากที่สุด และอยู่ในสถานที่ทำงาน (จุดที่ทำงาน) ตลอดเวลา ควบคุม ดูแลการทำงานของคนงานให้ปฏิบัติงานเป็นไปตามกฎความปลอดภัย และเป็นตัวอย่างที่ดีเพื่อให้คนงานยึดถือเป็นแบบปฏิบัติ

5. บทบาทของลูกจ้าง เป็นเรื่องของการปฏิบัติตามกฎความปลอดภัย และมีส่วนร่วมในการเสนอแนะด้านการป้องกันอุบัติเหตุ การแจ้งจุดอันตรายที่พบ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เกี่ยวข้องในเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

1. หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหาร

1.1 ผู้บริหาร ระดับสูง คือ ประธานบริหาร รองประธานบริหาร กรรมการในคณะกรรมการบริหาร และผู้อำนวยการ ควรมีหน้าที่ความรับผิดชอบดังนี้

- 1) กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคคลที่เกี่ยวข้องในระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้ชัดเจน
- 2) มอบอำนาจและทรัพยากร รวมทั้งเวลาตามความจำเป็น แก่บุคลากรตามความรับผิดชอบ
- 3) มีการเตรียมการที่เหมาะสมเพื่อที่บุคลากรสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบของตน
- 4) กำหนดสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจนและไม่คลุมเครือ
- 5) กำหนดให้งานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเป็นส่วนหนึ่งของแผนธุรกิจ
- 6) กำหนดให้มีการประเมินการปฏิบัติตนด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในระบบการประเมินบุคลากร
- 7) กำหนดงบประมาณที่เหมาะสมสำหรับการทำกิจกรรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
- 8) ปฏิบัติตามขั้นตอนการดำเนินงานทางอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
- 9) ติดตามการตรวจสอบผลการดำเนินงาน และสื่อสารการเปลี่ยนแปลงต่างๆ
- 10) ประเมินความรับผิดชอบในหน้าที่ของผู้บริหาร/ผู้จัดการตามพื้นที่และภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบของคนเหล่านั้น

11) มีความรับผิดชอบที่จะสนับสนุนและปฏิบัติในหน้าที่ความรับผิดชอบด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

12) ดำเนินการทบทวนการจัดการหรือการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

1.2 ผู้จัดการ (ที่มีใช้ หน่วยงานความปลอดภัย)

1) ปฏิบัติตามขั้นตอนการดำเนินงานทางอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

2) ซึมซับ (Instill) พฤติกรรมความปลอดภัยเข้าไปในหัวหน้างานและผู้ปฏิบัติงาน

3) สนับสนุนอย่างจริงจังต่อการวิเคราะห์ปัญหาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในฝ่ายที่รับผิดชอบ

4) ให้รางวัลผลงานการวิเคราะห์ปัญหาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ทำได้ โปร่งใสและชัดเจน

5) กำหนดให้ลักษณะการทำงานในฝ่าย/แผนกเป็นแบบการผลิตที่ปลอดภัย (Safe Production)

6) กระตุ้นหัวหน้างานให้สอนงานผู้ปฏิบัติงานด้วยวิธีที่เหมาะสม

7) กำหนดให้อาชีวอนามัยและความปลอดภัยเป็นเกณฑ์หนึ่งในการพิจารณาสำหรับการวางแผนปรับปรุงโรงงาน เครื่องจักรและอุปกรณ์

8) เข้าร่วมประชุมเพื่อการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาทางอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

9) ให้รางวัลหัวหน้างานที่มุ่งมั่นดูแลด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

2. หน้าที่ความรับผิดชอบของนักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

สมาคมวิศวกรความปลอดภัยอเมริกัน (American Society of Safety Engineers: ASSE) กำหนดไว้สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่ง Safety Professional ดังนี้

1. การชี้บ่งและการประเมิน (Appraisal) ปัญหาอุบัติเหตุและความสูญเสีย มีรายละเอียดดังนี้

1) พัฒนาวิธีการชี้บ่งและประเมินปัญหาอุบัติเหตุและความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นจากระบบและกระบวนการผลิตแบ่งเป็น ศึกษาอย่างละเอียด และวิเคราะห์เกี่ยวกับอันตราย

2) การเตรียมและอธิบายผลการวิเคราะห์ความสูญเสียทางเศรษฐกิจอันเป็นผลมาจากอุบัติเหตุ

3) ทบทวนระบบทั้งหมดเพื่อกำหนดสิ่งที่จะเกิดความผิดพลาด (Mode of Failure) ซึ่งรวมถึงความผิดพลาดของมนุษย์ และผลกระทบที่จะต่อความปลอดภัยของระบบ

4) ทบทวนรายงานการประสบอันตรายที่เกิดจากบาดเจ็บ เจ็บป่วย โรครากการทำงาน และทรัพย์สินเสียหาย รวมถึงเหตุที่เกิดขึ้นกับสาธารณะ และการวิเคราะห์แปลผลข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุการประสบเหตุ

5) การให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐานต่างๆ

6) การศึกษาวิจัยในปัญหาทางเทคนิคทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

7) การพิจารณาความจำเป็นที่ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาช่วยประเมินสถานการณ์ที่อาจเป็นอันตรายในการทำงาน

8) การศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อมั่นใจว่าสิ่งแวดล้อมการทำงานไม่ทำให้เกิดอันตรายทั้งกายและใจของผู้ปฏิบัติงาน

2. การพัฒนาวิธีป้องกันอุบัติเหตุ และควบคุมความสูญเสีย

1) การกำหนดวิธีป้องกันและควบคุมที่เน้นการกำจัดสาเหตุของอุบัติเหตุ

2) จัดสร้างระบบให้มีการบูรณาการความปลอดภัยเข้าไปในการปฏิบัติการของทุกฝ่าย

3) พัฒนานโยบาย กฎ มาตรฐาน และขั้นตอนการดำเนินงานที่ถูกบรรจุเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการปฏิบัติการขององค์กร

4) บรรจุข้อกำหนดด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเข้าไปในลักษณะสมบัติของการจัดซื้อและการว่าจ้างผู้รับเหมา

5) เป็นที่ปรึกษาให้กับฝ่ายต่างๆ และผู้ปฏิบัติงานในเรื่องความปลอดภัยในแต่ละระยะของการทำงาน-วางแผน ออกแบบ พัฒนา และติดตั้ง

- 6) ร่วมทำงานในการพิจารณาคัดเลือกและกำหนดงานให้บุคลากรทำ
- 7) ปรึกษาหารือในประเด็นความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ตั้งแต่การวางแผน ออกแบบพัฒนา ตกแต่ง ทดสอบ

3. การสื่อสารข้อมูลข่าวสารการป้องกันควบคุมอุบัติเหตุและความสูญเสียไปยังผู้เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1) วิเคราะห์และแปลความหมายของสถิติการประสบอันตราย และจัดทำรายงาน
- 2) สื่อสารข้อเสนอแนะการควบคุม ขั้นตอนการดำเนินงาน และโปรแกรมที่กำจัดหรือลดโอกาสเกิดอันตราย
- 3) ใช้การสื่อสารที่เหมาะสมเพื่อสื่อสารไปยังผู้มีอำนาจตัดสินใจ
- 4) จัดเตรียมการให้คำปรึกษาแนะนำในเรื่องชนิดและช่องทางการสื่อสารเรื่องการป้องกันควบคุมอุบัติเหตุ

4. การวัดและการประเมินผลประสิทธิผลของการป้องกันควบคุมอุบัติเหตุและความสูญเสียและสิ่งที่จะต้องปรับปรุงเพื่อได้รับผลที่มากที่สุด

- จัดทำเทคนิคการตรวจวัด
- พัฒนาวิธีที่จะประเมินค่าใช้จ่ายในการควบคุม
- จัดหาข้อมูลข่าวสารป้อนกลับเกี่ยวกับประสิทธิผลของมาตรการควบคุม และการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงที่จำเป็น

3. หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ดังนี้

1. การคิดจัดทำและการบริหารจัดการ โปรแกรมอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
2. การค้นหาข้อมูลข่าวสารล่าสุด เกี่ยวกับการควบคุมอันตรายที่ดีที่สุด
3. การเป็นผู้แทนฝ่ายบริหารด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ติดต่อกับหน่วยงาน สาธารณะ ภาครัฐ บริษัทประกัน
4. การเป็นที่ปรึกษาด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้กับผู้บริหารทุกระดับ
5. การรายงานสถานการณ์อาชีวอนามัยและความปลอดภัยต่อผู้บริหารระดับสูงเป็นระยะ
6. การรวบรวมและบันทึกข้อมูลด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่เกี่ยวกับอันตรายและสถิติการประสบอันตราย
7. การให้คำแนะนำหัวหน้างานในเรื่อง โปรแกรมการฝึกอบรม
8. การประสานงานกับแพทย์เรื่องการกำหนดตำแหน่งงานให้กับผู้ปฏิบัติงานคนใหม่ หรือภายหลังกลับจากพักฟื้น
9. การตรวจตราและตรวจประเมินระบบการจัดการ รวมทั้งความสอดคล้องกับกฎหมาย เอกสารขั้นตอนการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะจากบริษัทประกันภัย

10. การมีส่วนร่วมในการทบทวนลักษณะสมบัติของสิ่งที่จะจัดซื้อที่มีความปลอดภัย

หัวหน้าหน่วยงานความปลอดภัยควรมีสมรรถนะหลัก 4 ด้านคือ

- 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์
- 2) ความเชี่ยวชาญในงาน
- 3) จริยธรรม
- 4) การทำงานเป็นทีม

และสมรรถนะตามหน้าที่อีก 6 ด้านคือ

- 1) สภาวะผู้นำ
- 2) ศิลปะการสื่อสาร
- 3) วิสัยทัศน์
- 4) การวางแผนยุทธศาสตร์
- 5) การนำการเปลี่ยนแปลง
- 6) การสร้างพลังทีมงาน

4. หน้าที่ความรับผิดชอบของหัวหน้างาน

- จัดประชุมหรือพิจารณาประเด็นความปลอดภัยในการทำงานและกำหนดวิธีการแก้ไข
- ปฏิบัติตามขั้นตอนการดำเนินงานที่ปลอดภัย
- พัฒนาและปฏิบัติอย่างจริงจังกับ โปรแกรมในการทำงานและกำหนดวิธีการแก้ไข
- ให้รางวัลกับผู้ปฏิบัติงานที่สามารถซึ่งป้องกันอันตรายได้
- กระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานเข้ามามีส่วนร่วมในงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
- ปรึกษากับหน่วยงานความปลอดภัยก่อนที่จะเกิดปัญหาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขึ้น
- ตรวจสอบติดตามการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
- มีส่วนร่วมในการอบรมผู้ปฏิบัติงาน
- เป็นผู้สื่อสารด้านความปลอดภัยให้กับผู้ปฏิบัติงาน

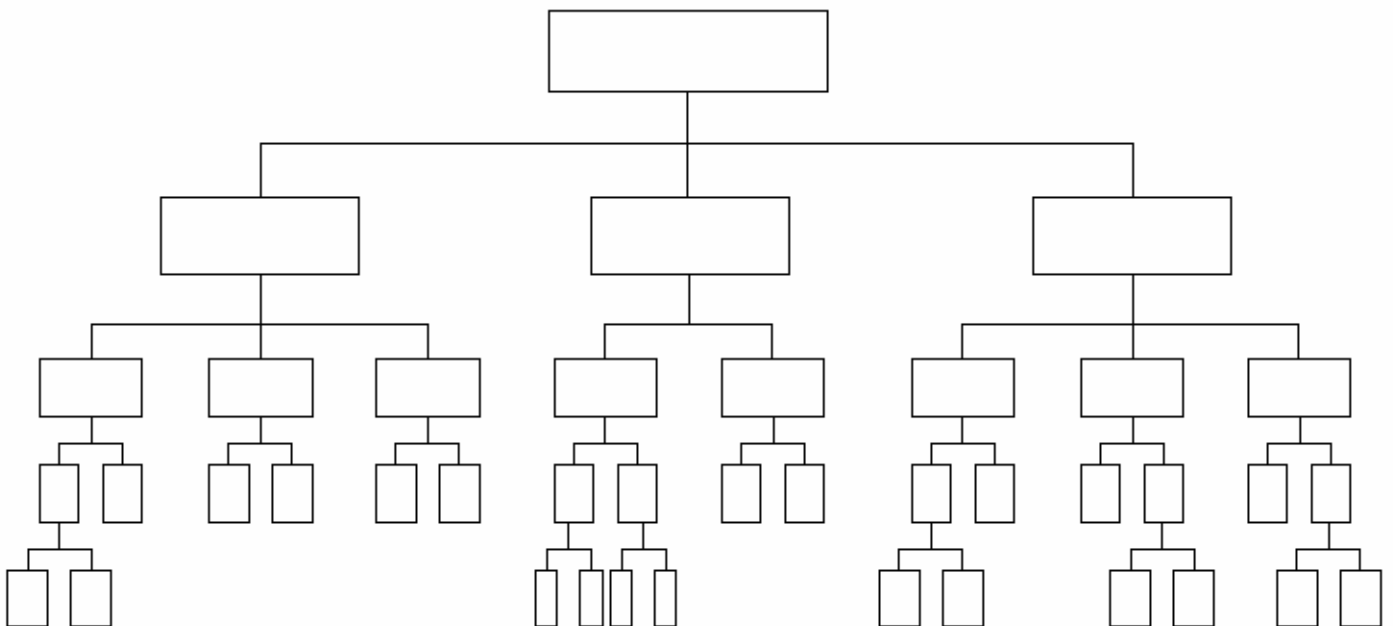
5. หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน

- ปฏิบัติตามขั้นตอนการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
- เข้าร่วมในการสอบสวนอุบัติเหตุ
- เข้าร่วมในการค้นหาวิธีการแก้ไข ป้องกัน ควบคุม ปัญหาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
- เตือนเพื่อนร่วมงานในเรื่องอันตรายที่มีอยู่
- เป็นตัวอย่างที่ดีด้านความปลอดภัยต่อผู้ปฏิบัติงานคนใหม่
- แจ้งและรายงานการพบเห็นอันตรายและเหตุการณ์เกือบเกิดอุบัติเหตุ

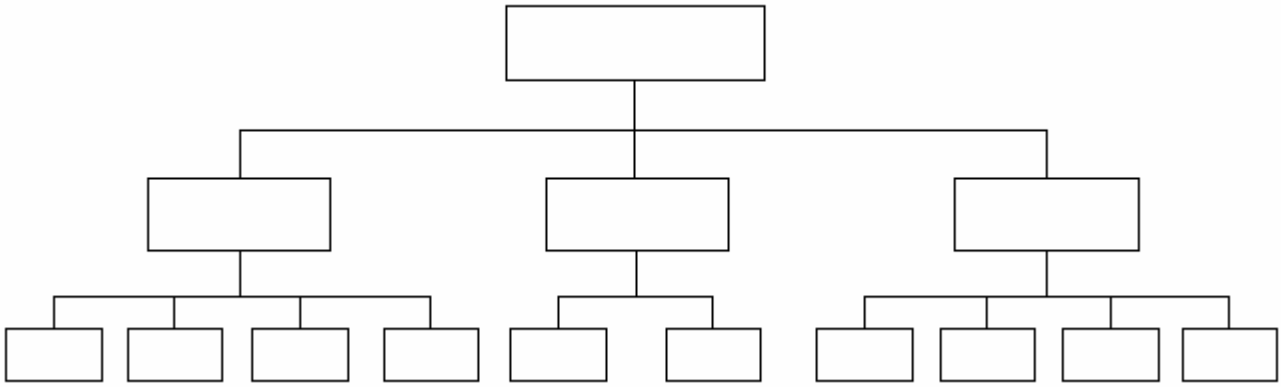
การจัดองค์กรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

รูปแบบการจัดตั้งองค์กรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

1. การจัดตั้งองค์กรแนวตั้ง (Tall Organization) รูปแบบการจัดตั้งองค์กรนี้ จะแบ่งองค์กรออกเป็นหน่วยงานย่อยๆ ตามแนวตั้งอีกหลายหน่วยงานย่อย จะมีสายการบังคับบัญชาที่ยาว สั่งการเป็นลำดับชั้น

2. การจัดองค์กรแนวนอน (Flat Organization) การจัดองค์กรในรูปแบบนี้จะแบ่งองค์กรเป็นหน่วยงานย่อยๆ ตามแนวนอน

3. การจัดองค์กรแบบผสมผสาน (Matrix Organization) เป็นการจัดเมื่อองค์กรมีโครงการพิเศษขึ้นมา ก็ทำการดึงบุคลากรที่มีความสามารถและมีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการพิเศษนั้นมารวมตัวเพื่อปฏิบัติการกิจนั้นๆ เมื่อสิ้นสุดโครงการแต่ละคนก็ย้ายกลับไปทำหน้าที่เดิม

ข้อดีข้อด้อยของการจัดองค์กรตามแนวดิ่งและแนวนอน

รูปแบบองค์กร	ข้อดี	ข้อด้อย
แบบแนวดิ่ง	<ol style="list-style-type: none"> 1.การประสานงานจะทำได้ง่ายและรัดกุม 2.มีความชัดเจนในบทบาทและหน้าที่ 3.เอื้อต่อการเป็นพี่เลี้ยง 	<ol style="list-style-type: none"> 1.ไม่เอื้อต่อการสร้างสรรค์งาน 2.ช่องทางการสื่อสารยาวทำให้ใช้เวลาในการสื่อสาร และมีโอกาสทำให้ข่าวสารคลาดเคลื่อน 3. ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องใช้เวลามากในการก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน
แบบแนวนอน	<ol style="list-style-type: none"> 1.ช่วยในเรื่องการสร้างผลงาน 2. การติดต่อสื่อสารทำได้ง่าย และรัดกุม ความคลาดเคลื่อนของข่าวสารมีน้อย 3.ผู้ใต้บังคับบัญชามีความรู้ลึกเป็นอิสระและพอใจ 4.ผู้ใต้บังคับบัญชามีโอกาสใกล้ชิดผู้บริหาร 5.เหมาะสมกับลักษณะงานวิชาการ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การควบคุมและประสานงานไม่ดี 2. ไม่เอื้อต่อการดูแลอย่างใกล้ชิด ทำให้งานสำคัญอาจผิดพลาดได้ 3. ผู้ปฏิบัติงานที่ทำงานใหม่อาจทำงานได้ช้า ใช้เวลานาน

หน่วยงานหลัก และหน่วยงานสนับสนุน

หน่วยงานหลัก (Line Organization) เป็นหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรงในการปฏิบัติการกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และรายงานตรงต่อสายบังคับบัญชา (Chain of Command)

หน่วยงานสนับสนุน (Staff Organization) เป็นหน่วยงานที่ช่วยหรือสนับสนุนให้หน่วยงานหลักสามารถปฏิบัติการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล บุคลากรในหน่วยสนับสนุนจะเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือมีความชำนาญเฉพาะด้าน

หน่วยงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในกฎหมายแรงงานด้านความปลอดภัยสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 200 คนขึ้นไป ต้องจัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยขึ้นมา ต้องมีสถานะที่สามารถจะทำงานกับหน่วยงานอื่นได้และรายงานตรงต่อผู้บริหารสูงสุดของสถานประกอบการนั้นๆ โดยสรุปแล้วบุคลากรภายในหน่วยงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จะประกอบไปด้วยหัวหน้าหน่วยงาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคชั้นสูงและ/หรือวิชาชีพตามแต่กรณี และเจ้าหน้าที่ธุรการ

คณะกรรมการความปลอดภัยในการทำงาน

ความสำคัญของการตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย

1. เป็นกลไกการทำงานร่วมกันในเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัยระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายลูกจ้าง
2. เป็นช่องทางสื่อสารของผู้บริหารที่แสดงว่าการป้องกันและควบคุมอันตรายเป็นเรื่องสำคัญของโรงงาน
3. เปิดโอกาสให้ฝ่ายลูกจ้างได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมความปลอดภัย
4. เป็นเวทีให้มีการประสานแผนงาน/โครงการด้านความปลอดภัยของโรงงาน

หน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัย โดยหลักๆแล้วมีหน้าที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. การเสนอแนะนโยบายความปลอดภัย
2. การตรวจสอบความปลอดภัย
3. การให้ความรู้และการสื่อสารความปลอดภัย

ประเภทของคณะกรรมการความปลอดภัย

ในแง่หน้าที่ 3 ประเภท คือ

- คณะกรรมการนโยบาย
- คณะกรรมการตรวจโรงงาน
- คณะกรรมการการศึกษา

ในแง่ขนาดของโรงงาน

- คณะกรรมการความปลอดภัยส่วนกลาง
- คณะกรรมการความปลอดภัยระดับฝ่าย
- คณะกรรมการความปลอดภัยระดับแผนก

สำหรับประเทศไทยในทางปฏิบัติพบว่า มีเพียงคณะกรรมการชุดเดียวเท่านั้น ยกเว้น โรงงานขนาดใหญ่มาก กฎหมายแรงงานกำหนดว่าสถานประกอบการมีลูกจ้าง 50 คนขึ้นไป ต้องมีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน 1 คณะ ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด

องค์ประกอบของคณะกรรมการความปลอดภัย ควรประกอบด้วยองค์กรฝ่ายลูกจ้าง คือผู้ปฏิบัติงาน และตัวแทนฝ่ายนายจ้างในสัดส่วนที่เท่าๆกัน ตัวแทนเหล่านี้ควรมาจากฝ่ายต่างๆ ของโรงงาน แต่เมื่อรวมกันแล้วขนาดของคณะกรรมการชุดนี้ไม่ควรมากหรือน้อยเกินไป

แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับคณะกรรมการความปลอดภัย

1. กรรมการความปลอดภัย ประกอบด้วย ฝ่ายบริหารและฝ่ายลูกจ้างในจำนวนเท่าๆกัน และมาจากฝ่าย/แผนกต่างๆ
2. นักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ
3. วาระการเป็นกรรมการ 1-2 ปี และหมุนเวียนร้อยละ 25 ทุก 6 เดือน
4. หมุนเวียนคนเป็นประธานทุก 6 เดือน
5. ฝึกอบรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้กับกรรมการทุกคน
6. มีการประชุมทุกเดือน

7. จัดทำและปฏิบัติตามคู่มือการดำเนินงานคณะกรรมการความปลอดภัย (รวมถึงที่ปรึกษาด้วย)
8. จำนวนกรรมการเพียงพอที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
9. มีการประชุมที่มีประสิทธิภาพ คือมีวาระแน่นอนและใช้เวลาไม่นาน
10. พัฒนานโยบายสำหรับให้คณะกรรมการถือปฏิบัติ
11. เชื่อมประสานการประชุมกับการประชุมอื่นๆ
12. กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของกรรมการ
13. มีการประเมินประสิทธิผลของคณะกรรมการความปลอดภัย